

ԿԵԱՆՔ ԵՒ ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ ԺՈՂՈՎԻ ՄԵՏՐ-ԻՆ ԱՂԲԻԼԻՆԵՐԸ

ՅՈՒԼԻՍ 4-10

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԽՕՍՔԵՆ ԳԱՆՁԵՐ | Բ. ԹԱԳԱ-
ԻՌԱՑ 18-19

«ԲԵՐԳԵԼԻՆ ՀԱՄԵՍՍ ԱՆԴ ՄԸՆ ԷՐ»

Դ 18.09 9 ¶6

Ո՞Վ ՄԱՐԻՔՈՒՄ քրիստոնեաներ, ԵԽՈՎԱՆ ՃԵՐ
ՀԱԼԱՏԱՐՄՈՒԹԻՒՆԸ Կ'ԱՐԺԵԼՈՐԵ

Այդ շրջանէն եղող երեք տղամարդիկ առա-
տաձենօրէն անոնց բերին անկողիններ, ու-
տելիքներ եւ անհրաժեշտ ապրանքներ: Բեր-
գելին անոնցմէ մէկն էր (Բ. Թագ. 17:27-29):
Երբ Աբիսողոմին ըմբռստութիւնը խափանուե-
ցաւ, Դաւիթ այցելս կրնար Երուսաղէմ վերա-
դառնալ, եւ Բերգելին իրեն հետ գնաց մին-
չեւ Յորդանան գետը: Դաւիթ իրմէ խնդրեց
որ Երուսաղէմ գայ եւ հոն ուտելիքը ապա-
հովուած պիտի ըլլար, թէեւ շատ հարուստ
մարդ մըն էր եւ պէտք չունէր առաջարկը-
ւած ուտելիքին (Բ. Թագ. 19:31-33): Շատ հա-
ւանաբար Դաւիթ կ'ուզէր որ Բերգելին իրեն
քով՝ Երուսաղէմին մէջ ըլլար, որպէսզի կա-
րենար անոր փորձառութենէն ու խրատներէն
օգտուիլ: Անկասկած մե՛ծ պատիւ պիտի ըլ-
լար պալատին մէջ ապրիլն ու աշխատիլը:

Դ 18.09 9 ¶7

Ո՞Վ ՄԱՐԻՔՈՒՄ քրիստոնեաներ, ԵԽՈՎԱՆ ՃԵՐ
ՀԱԼԱՏԱՐՄՈՒԹԻՒՆԸ Կ'ԱՐԺԵԼՈՐԵ

Բերգելին իրատես եւ համեստ էր: Ան ըսաւ որ
80 տարեկան էր, եւ աւելցուց՝ «միթէ աղէկն
ու գէշը կրնա՞մ որոշել» (Բ. Թագ. 19:35): Ի՞նչ
ըսել կ'ուզէր: Իր երկար կեանքին ընթացքին,
Բերգելին իմաստութիւն ծեռք ձգած ըլլալու
էր: Եւ դեռ կարող էր լաւ խրատներ տալ, ինչ-
պէս այն «ծերերը», որ յետագային Ռոբովամ
թագաւորին խրատ տոլին (Գ. Թագ. 12:6, 7.
Սաղ. 92:12-14. Առ. 16:31): Ուրեմն, Բերգելին

ի մտի ունէր իր մեծ տարիքին պատճառած
ֆիզիքական սահմանափակումները: Ան խոս-
տովանեցաւ որ ծերութիւնը արդէն ազդած էր
իր համտեսելու եւ լսելու կարողութեան (Ժող.
12:4, 5): Ուստի, Բերգելին ի՞նք խնդրեց որ
Դաւիթ իրեն հետ Երուսաղէմ տանի երիտա-
սարդ Քամաամը, որ հաւանաբար իր որդին
էր (Բ. Թագ. 19:36-40):

Դ 17.01 23 ¶6

ԿՐՆԱ՛Ս ՀԱՄԵՍՍ ՄՆԱԼ ՓՈՐՁՈՒԹԵԱՆ ՄԷԶ

Հ ՀԱՄԵՍՍՈՒԹԻՒՆԸ Բերգելիին օգնեց որ այդ
տրամաբանական որոշումը առնէ: Ան իրա-
ւերը մերժեց ոչ թէ որպէսզի պատասխանա-
տուութենէն փախչի կամ դիրին կեանք մը
ունենայ, հապա՝ պարզապէս քանի որ գիտէր
թէ իր պարագաները փոխուած են եւ ընդու-
նեց իր սահմանափակումները: Ան չուզեց իր
կարողութենէն աւելի շալկել (**Կարդա՝ Պա-
ղատացիս 6:4, 5**): Եթէ մեր իսելք-միտքն է
որ որոշ դիրքի մը կամ նշանակումի մը հաս-
նինք կամ մեր անունը մարդոց լեզուին վրայ
ըլլայ, պիտի սկսինք մենք մեզ չափէ դուրս
գովել եւ ուրիշներու հետ մրցակցիլ: Ի վերջոյ
յուսախաբ պիտի ըլլանք (Գաղ. 5:26): Բայց
եթէ համեստ ենք, ամէն ջանք պիտի ընենք որ
Աստուծոյ փառք բերենք եւ ուրիշներուն օգ-
նենք (Ա. Կոր. 10:31):

Հոգեւոր գոհարներ

Դ 20.04 30 ¶19

Մրցավազքը աւարտէ

Ի Եթէ սահմանափակումներ ունիս եւ կը ըգ-
գաս որ մարդիկ քեզ սիսալ կը հասկնան, կը ո-
րնաս Մեմփիթոսթէի օրինակով քաջալերուիլ
(Բ. Թագ. 4:4): Ան անկարող էր եւ Դաւիթ
թագաւոր իր մասին սիսալ կարծիք կազմեց
ու իրեն հետ անարդարութեամբ վարուեցաւ:

Մեմփիրոսթէ բա՛ն մը չըրաւ որ իր գլխուն այս բոլոր դժուարութիւնները բերէ: Սակայն, ժխտական չդարձաւ, հապա կեանքին մէջ իր ունեցած լաւ բաները արժեւորեց: Ան երախտապարտ էր՝ անցեալին Դաւիթի ցուցաբերած ազնուութեան համար (Բ. Թագ. 9:6-10): Ուստի երբ Դաւիթ զինք սիսալ դատեց, Մեմփիրոսթէ լման պատկերը տեսաւ: Թոյլ չտուաւ որ Դաւիթի սիսալը զինք դառնացնէ: Եւ Դաւիթին ըրածին համար, ան Եհովան չմեղադրեց: Ան կեդրոնացաւ այն բանին վրայ, որ կրնար ընել Եհովայի նշանակած թագաւորին աջակցելու համար (Բ. Թագ. 16:1-4. 19:24-30): Եհովան Մեմփիրոսթէի հոյակապ օրինակը արձանագրել տուաւ իր Խօսքին մէջ մեր օգտին համար (Հոռվ. 15:4):

ՅՈՒԼԻՍ 11-17

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԽՕՍՔԵՆ ԳԱՆՁԵՐ | Բ. ԹԱԳԱ-
ԻՒՐԱՑ 20-21

«Եհովան արդար Աստուած է»

η22.03 13 ¶4

Հարցումները ընթերցողներէն

Սաւուղ թագաւորին ժամանակ, այդ ուխտը դեռ ի օրու էր: Թագաւորը ուխտը չչարգելով փորձեց գաբաւոնացիները մէջտեղին վերցընել: Ասիկա պատճառ եղաւ, որ Սաւուղ եւ իր տունը արիւնապարտ ըլլան (Բ. Թագ. 21:1): Յետագային, Դաւիթը թագաւոր եղաւ: Ողջ մնացող գաբաւոնացիները անոր խօսեցան այդ ահոելի սիսալին մասին: Դաւիթ անոնց հարցուց, թէ ինչպէ՞ս կարելի էր Սաւուղին ըրածը քաւել, որպէսզի Եհովան Խրայէլը օրինէր: Փոխանակ դրամ պահանջելու, գաբաւոնացիները պահանջեցին, որ զիրենք՝ ‘կորսնցնել ուզող’ մարդուն որդիներէն եօթը հոգի իրենց յանձնուին ու մեոցուին: Դաւիթ անոնց իմոդրածը կատարեց (Բ. Թագ. 21:2-6. ԹՀ. 35:30, 31):

η22.03 13 ¶7

Հարցումները ընթերցողներէն

Այս դէպքէն կէտ մը կը քաղենք: Աստուծոյ օրէնքը յստակօրէն կ'ըսէր. «Հայրերուն յանցանքին համար տղաքը մի՛ մեոցնէք» (Բ. Օր. 24:16): Եհովան պիտի չընդունէր այն ինչ որ պատահեցաւ Սաւուղի երկու տղոց եւ հինգ թոռնիկներուն, եթէ անոնք անմեղ ըլլային: Օրէնքը նաեւ կ'ըսէր. «Ամէն մարդ իր յանցանքին համար պէտք է մեոցուի»: Այնպէս կ'երեւի, որ այս եօթը տղամարդիկը կերպով մը մասնակցած էին Սաւուղի փորձին, որ գաբաւոնացիները ջարդէր: Առ ի արդիւնք, իրենց յանցանքին համար մեռան:

Հոգեւոր գոհարներ

η 13 1/15 31 ¶14

Երեցները ‘գործակիցներ են մեր ուրախութեան’

¹⁴ Աշխարհի տարածքին, Եհովայի ժողովուրդը կը շարունակէ իրեն ծառայել, հակառակ անոր որ Սաւունան ու անոր գործակալները խոչընդուներ կը դնեն իրենց առջեւ: Մեզմէ ոմանք դիմագրաւած են հսկայ դժուարութիւններ: Բայց լիովին Եհովային վստահելով այդ գողիաթանման խնդիրներուն հետ գլուխ ելած են: Սակայն, ատեններ Սաւունայի աշխարհին դէմ մեր մղած յարատեւ պայքարը մեզ կը յոգնեցնէ ու կը վիհատեցնէ: Այդ տկար վիճակին մէջ, անպաշտպան ու յարձակումի ենթակայ կ'ըլլանք կեանքի այն ճնշումներուն առջեւ, որոնց դիմանալը դիւրին է պարզ օրերու ընթացքին: Այս պարագային, երէցի մը ժամանակայարմար աջակցութիւնը կրնայ մեզի օգնել, որ ես ծեռք ծգենք մեր ուրախութիւնն ու օրութիւնը, – ինչպէս որ ոմանք փորձառաբար կ'ըսէն: Դահվիրայ քոյր մը, որ իր 60-ական տարիքին մէջ է, կ'ըսէ. «Ժամանակ մը առաջ, ֆիզիքապէս հանգիստ չէի, եւ դաշտի ծառայութիւնը զիս կը յոգնեցնէր: Երէց մը այս մէկը նշմարեց եւ ինծի մօտեցաւ: Աստ-

ուածաշունչի մէկ հատուածին վրայ հիմնը-
լած քաջալերական խօսակցութիւն մը ունե-
ցանք: Եր առաջարկները կիրարկեցի եւ օգ-
տուեցայ»: Ան կ'աւելցնէ. «Որքա՞ն սիրալիր
արարք մըն էր, որ երեցը իմ տկար վիճակն նը-
կատեց եւ օգնութեան հասաւ»: Սրտապնդիչ է
գիտնալ, թէ ունինք երեցներ որոնք մեզ կը հո-
գան եւ միշտ պատրաստ են մեզի օգնելու,
ինչպէս որ Աբեսսան պատրաստ էր Դաւիթին
օգնելու:

ՅՈՒԼԻՍ 18-24

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԽՕՍՔԵՆ ԳԱՆՁԵՐ | Բ. ԹԱԳԱ-
ՒՐԱՅ 22

«Եհովային ապաւինէ»

և 19 ¶11

Իսկապէս կրնա՞նք ‘Աստուծոյ մօտենալ’

11 Կը քաջալերուինք երբ կը կարդանք, որ Աստուած «սաստիկ զօրութիւն» ունի (Եսայի 40:26): Բայց շատ աւելի կը քաջալերուինք, երբ կը կարդանք որ Աստուած իր զօրութիւնը գործածած է իր ժողովուրդին օգնելու համար: Օրինակ, ան իսրայէլ ազգը Կարմիր ծովէն անցուց եւ 40 տարի անոնց հոգ տարաւ
անապատին մէջ: Երեւակայէ որ ինչպէ՞ս ջուրերը ճեղքուեցան, ինչպէ՞ս իսրայէլացիները (որոնք թերեւ 3,000,000 հոգի էին) չոր գետնի վրայ քալելով անցան եւ ինչպէ՞ս ջուրերը հսկայ պատերու պէս կայնեցան անոնց երկու կողմերը (Ելիշ 14:21, 15:8): Ասոնք կը փաս-
տեն որ Աստուած կը հոգար եւ կը պաշտպա-
նէր իսրայէլացիները անապատին մէջ: Աս-
կէ զատ, ժայտէն ջուր ելաւ եւ ճերմակ ու-
տելիք երեւաւ գետինը (Ելիշ 16:31. Թուլոց
20:11): Ասոնց միջոցաւ Եհովան կը ցուցնէ, որ ոչ թէ միայն զօրութիւն ունի, հապա՞ իր
զօրութիւնը կը գործածէ որ իր ժողովուրդին
օգնէ: Չե՞նք քաջալերուիլ գիտնալով, որ մեր
աղօթքները Լսողը զօրաւոր Աստուած մըն է,
որ «մեր ապաւէնն ու զօրութիւնն է. նեղու-

թիւններու մէջ միշտ պատրաստ է օգնելու»
(Սաղմոն 46:1):

դ 13 6/15 17 ¶3-4

Եհովայի հաւատարմութիւնը եւ ներողամտու-
թիւնը գնահատէ

3 Հաւատարմութիւնը ջերմ յատկութիւն մըն է,
որ իր մէջ անձնուկիրութիւն կը պարփակէ: Հա-
ւատարիմ անհատը փոփոխական եւ անհաս-
տատ չէ: Փոխարէն, ան իր սէրը ցոյց կու
տայ՝ շարունակ օգնելով եւ աջակցելով իր
բարեկամին: Եւ այսպէս կը վարուի նոյնիսկ
ամենադժուար պարագաներու ներքեւ: Աստ-
ուածաշունչը Եհովան որպէս «հաւատարիմ»
կը նկարագրէ: Իրեն չափ հաւատարիմ մէկը
չկայ (Յայտ. 16:5, ՆԱ):

4 Եհովան ինչպէ՞ս հաւատարմութիւն կը ցու-
ցաբերէ: Ան իր հաւատարիմ երկրպագուները
բնաւ չի թողուր: Այդ երկրպագուներէն մէ-
կը՝ Դաւիթ թագաւոր Եհովայի հաւատարմու-
թեան մասին վկայեց՝ ըսելով. «Հաւատարի-
մին հետ հաւատարիմ կ'ըլլաս» (Բ. Թագ. 22:
26, ՆԱ): Երբ Դաւիթ փորձութիւններու առ-
ջեւ գտնուէր, Եհովան հաւատարմօրէն զինք
կ'առաջնորդէր, կը պաշտպանէր եւ կ'ազա-
տէր (Բ. Թագ. 22:1): Դաւիթ շօշափեց, թէ
Եհովան ո՞չ թէ խօսքով, հապա գործո՞վ իրեն
հանդէա հաւատարիմ էր: Եհովան ինչո՞ւ Դա-
ւիթի հանդէա հաւատարիմ գտնուեցաւ: Բա-
նի որ Դաւիթ ի՞նք «հաւատարիմ» էր: Եհո-
վան իր երկրպագուներուն հաւատարմութիւ-
նը կ'արժեւորէ, եւ զանոնք կը վարձատոր՝ իր
հաւատարմութիւնը ցոյց տալով (Առ. 2:6-8):

Հոգեւոր գոհարներ

դ 12 11/1 20 ¶7

Զանանք խոնարհութիւնը շա՞տ ազդեց

Դաւիթին: Ան Եհովային տաղերգեց. «Քու
փրկութեանդ վահանը տուիր ինծի, ու քու հե-
զութիւնդ զիս մեծցուց» (Բ. Թագ. 22:36, ԱԾ):
Դաւիթ գիտէր որ կրնար ընել բոլոր այն մեծ

բաները, որոնք Խորայէլի մէջ ըրաւ, քանի որ Եհովան իրեն հանդէավ խոնարհութիւն ցուցաբերած էր, իրեն ուշադրութիւն ընծայելով եւ օգնելով (Սաղ. 113:5-7): Նոյնն է պարագան մէզի: Մեր ունեցած յատկութիւններուն, կարողութիւններուն եւ մասնաւոր պատասխանատութիւններուն Աղբիւրը՝ Եհովան է (Ա. Կոր. 4:7): Խոնարի անհատը «մէ» կ'ըլլայ՝ Եհովայի աչքին աւելի արժէքաւոր ծառայ դառնալով (Ղուկ. 9:48): Նկատի առնենք ինչպէ՞ս:

ՅՈՒԼԻՍ 25-31

**ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԽՕՍՔԵՆ ԳԱՆՁԵՐ | Բ. ԹԱԳԱ-
ԻՈՐԱՑ 23-24**

**«Զոհողութիւններ կ'ընե՞ս Եհովային ծառա-
յելու համար»**

it-1 146

Ոռնա

Ըստ երեւոյթին, Ունան ուզեց Դաւիթին ձըրի տալ զոհ մատուցանելու վայրը, եզները եւ տախտակէ գործիքները, բայց Դաւիթ պընդեց որ վճարէ ատոնց գինը: Բ. Թագաւորաց 24:24-ը կը ցուցնէ որ Դաւիթ 50 սիկի արծաթի (\$110) գնեց վայրը եւ եզները: Բայց Ա. Մնացորդաց 21:25-ը կ'ըսէ որ Դաւիթ 600 սիկի ոսկի (շուրջ \$77,000) վճարեց տեղին համար: Այնպէս կ'երեւի թէ Բ. Թագաւորաց գիրքը գրողը կը խօսէր միայն զոհասեղանին վայրը գնելու եւ այդ ժամանակուան զոհին համար պէտք եղած բաները գնելու գումարին մասին: Անդին, Ա. Մնացորդաց գիրքը գրողը կը խօսէր այդ վայրին մէջ յէտագային շինուելիք տաճարին հետ կապ ունեցող վճարուած գումարին մասին (Ա. Մն. 22:1-6. Բ. Մն. 3:1): Տաճարին վայրը շատ մէծ էր, ուրեմն շատ հաւանաբար 600 սիկի ոսկին վճարուեցաւ այդ մէծ վայրը գնելու համար, եւ ոչ թէ՝ այն պատիկ վայրը, ուր սկիզբը Դաւիթ զոհասեղանը շինեց:

Դ 12 1/1 21 Պ8

'ԽՍԼԱԿԱՆ ճշմարտութենէն' սորվինք

Յ Երբ խօրայէլացին կամաւորաբար զոհ մատուցանէր Եհովայի հանդէավ իր անկեղծ երախտագիտութիւնը դրսեւորելու համար կամ իր հանութիւնը խնդրելու համար, - ինչպէս որ էր պարագան ողջակէզին, - կենդանիի յարմար ընտրութիւնը հաւանաբար մարտահրաւէր մը չէր ներկայացներ: Երկրպագուն ուրախ պիտի ըլլար Եհովային տալով իր լաւագոյնը: Քրիստոնեաները ներկային Մովսիսական օրէնքին պահանջած բառացի զոհերը չեն մատուցաներ. սակայն անոնք զոհեր կը մատուցանեն, այն առումով որ իրենց ժամանակը, կորովը եւ նիւթական միջոցները կը գործածեն Եհովային ծառայելու համար: Պողոս առաքեալ քրիստոնէական յոյսը 'հրապարակաւ հոչակելը' եւ «քարերարութիւնը ու կարօւեալներուն ողորմութիւնը» սեպէց Աստուած համեցնող զոհեր (Եթ. 13:15, ՆԱ, 16): Այդ հոգին՝ որով Եհովայի ժողովուրդը այսպիսի գործունէութիւններու միջամուխ կ'ըլլայ, ցոյց կու տայ թէ անոնք ո՞րքան երախտապարտ են ու կը գնահատեն Աստուծոյ շնորհած բոլոր բաները: Ուստի, ներկային քրիստոնէական ծառայութեան մասնակցողներուն եւ կամաւոր զոհեր մատուցանող իսրայէլացիներուն հայեցակէտին ու շարժանիթներուն միջեւ զուգահեռ մը կայ:

Հոգեւոր գոհարներ

Դ 05 6/1 31 Պ5

**Երկրորդ Թագաւորաց գիրքէն աչքառու
կէտեր**

23:15-17. Դաւիթ կեանքի ու արեան վերաբերեալ Աստուծոյ օրէնքին հանդէավ ա'յնքան խոր յարգանք ունէր, որ այս առիթով ետ կեցաւ ընելէ ի'նչ որ այդ օրէնքը բեկանելու նըման էր: Այս կեցուածքը պէտք է մշակենք Աստուծոյ բոլոր պատուիրաններուն հանդէավ:

ՕԳՈՍՏՈՍ 1-7

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԽՕՍՔԵՆ ԳԱՆՁԵՐ | Գ. ԹԱԳԱ-
ԻՈՐԱՅ 1-2

«Քու սխալներէդ կը սորվի՞ս»

it-2 987 ¶4

Սողոմոն

Եթք Աղոնիան լսեց երաժշտութիւնը եւ ժողովուրդին ձայնը, որոնք կ'ըսէին. «Կեցցէ՛ արքայ Սողոմոննը», ինք եւ իրեն թիկունք կանգնողները իրենց վախէն փախան (Գ. Թագ. 1:39): Սողոմոն չուզեց վրէժ առնել Աղոնիայէն, եւ այսպիսով ցուցուց որ իր իշխանութեան ընթացքին խաղաղութիւն պիտի տիրէր երկրին մէջ (բայց եթէ Աղոնիան Սողոմոնին տեղը ըլլար, ան Սողոմոնը կը մեղցնէր): Աղոնիան պաշտպանուելու համար սրբարան գընաց: Սողոմոն մարդ դրկելով Աղոնիան իր քովը բերել տուալ եւ իրեն գիտցուց, որ այնքան ատեն որ վրան չարութիւն չի գտնուիր՝ պիտի ապիր: Ետքը, Սողոմոն իրեն ըսաւ որ տուն երթայ (Գ. Թագ. 1:41-53):

Դ05 7/1 8 ¶6

Երրորդ Թագաւորաց գիրքէն աչքառու կէ-
տեր

1:49-53. 2:13-25—Սողոմոն ինչո՞ւ Աղոնիան սպաննեց, իրեն ներում շնորհելէ ետք: Թէեւ Բերսարէ չըմբռնեց, բայց Սողոմոն զատորոշեց թէ Աղոնիա ի՞նչ դիտաւորութեամբ կը խնդրէր Արիսակը որպէս կին առնել: Գեղեցիկ Արիսակ Դաւիթի հարճը սեպուեցաւ, թէեւ Դաւիթ անոր հետ պատկած չէր: Այդ ժամանակուան սովորութեան համաձայն, ան միայն Դաւիթի օրինաւոր ժառանգորդին պիտի պատկանէր: Աղոնիա թերեւս խորհեցաւ որ Արիսակը իր կին առնելով, կրնար ետքը դարձեալ փորձել գահը խլել: Աղոնիայի խնդրանքը նկատելով թագաւոր ըլլալու ցանկութեան դրսեւորում, Սողոմոն ներումը չեղեալ սեպէց:

Հոգեւոր գոհարներ

Դ05 7/1 9 ¶4

Երրորդ Թագաւորաց գիրքէն աչքառու
կէտեր

2:37, 41-46. Որքա՞ն վտանգաւոր է խորհիլ թէ կրնանք Աստուծոյ օրէնքը բեկանել ու անպատիժ մնալ: ‘Դէպի կեանք տանող նեղ ճամբայէն’ դիտումնաւոր կերպով դուրս ելլողները, իրենց անխոհեմ որոշումին հետեւանքները պիտի կրեն:—Մատթէոս 7:14

ՕԳՈՍՏՈՍ 8-14

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԽՕՍՔԵՆ ԳԱՆՁԵՐ | Գ. ԹԱԳԱ-
ԻՈՐԱՅ 3-4

«Իմաստութեան արժէքը»

Դ11 12/1 10-11 ¶4-6

Ան քեզի համար լա՞ւ թէ ազդարարական
օրինակ մըն է

4 Սողոմոնի թագաւորութեան սկիզբը, Աստուած երազի մը մէջ անոր երեւցաւ, եւ զինք հրաւիրեց որ խնդրանք մը ներկայացնէ: Իր սահմանափակ փորձառութեան գիտակից ըլլալով, Սողոմոն իմաստութիւն խնդրեց (**Կարդա՛ Գ. Թագաւորաց 3:5-9**): Հարստութեան ու փառքի փոխարէն իմաստութիւն խնդրելը, Աստուծոյ աչքին համելի երեւցաւ. ուստի, ան Սողոմոնին «իմաստուն ու հանճարեղ սիրտ» մը տուալ, նաեւ՝ բարգաւաճութիւն (Գ. Թագ. 3:10-14): Ինչպէս որ Յիսուս նշեց, Սողոմոնի իմաստութիւնը ա՛յնքան յատկանշական էր որ Սաբայի թագուհին երկա՛ր ճամբորդութիւն մը կատարեց, որպէսզի անոր իմաստութիւնը անձամբ լսէ (Գ. Թագ. 10:1, 4-9):

5 Մենք չե՞նք ակնկալեր որ իրաշալիօրէն իմաստութիւն ստանանք: Սողոմոն ըսաւ, թէ «իմաստութիւնը Տէրը կու տայ», սակայն ան գրեց թէ պէտք է ջանք թափենք, որպէսզի այդ աստուածային յատկութիւնը ձեռք ձըգենք. ‘Ականջդ իմաստութեան տուր ու սիրտ

հանճարին բաց': Այս ուղղութեամբ, ան հետեւեալ բառերը գործածեց՝ «կանչես», «փրնունես» եւ «խնդրես» (Առ. 2:1-6): Յստակ է որ կրնա՛նք իմաստութիւն ձեռք ձգել:

6 Լաւ է որ մենք մեզի հարց տանք. ‘Աստուածային իմաստութիւնը արժեւորելու Սողոմոնի օրինակը լուրջի կ’առնե՞մ’: Տնտեսական անորոշութիւնները շատերը մղած են որ իրենց գործին եւ եկամուտին վրայ կեդրոնանան, կամ ալ ազդած են անոնց որոշումներուն թէ ի՞նչ տեսակ եւ ո՞րքան ուսում ըստանան: Ի՞նչ կարելի է ըսել քու եւ ըստանիքիդ մասին: Ընտրութիւններդ ցոյց կու տա՞ն, թէ աստուածային իմաստութիւնը կ’արժեւորես եւ կը փնտուս: Կեդրոնացումդ կամ նըպատակակէտերդ ճշդելը թոյզ պիտի տա՞յ, որ աւելի՛ իմաստութիւն ձեռք ձգես: Արդարեւ, իմաստութիւն ձեռք ձգելն ու կիրարկելը մնայուն օգտիդ համար է: Սողոմոն գրեց. «Այն ատեն արդարութիւնը, դատաստանը, ուղղութիւնը եւ ամէն աղէկ ճամբայ պիտի հասկընաս» (Առ. 2:9):

Հոգեւոր գոհարներ

դ98 5/1 20 Պ15

Եհովա՛ ուխտերու Աստուած մը

15 Եհովա օրինեց Օրէնքի ներքեւ որպէս ազգկազմակերպուած Արքահամի սերունդը, նահապէտին իր սուլած խոստումը յարգելով: Հ.Դ.Ա. 1473-ին, Մովսէսի յաջորդը¹ Յետուն էր որ Իսրայէլը Քանանու երկիրը առաջնորդեց: Յետուագային երկիրը ցեղերուն մէջ բաժնելով, երկիրը Արքահամի սերունդին տալու Եհովայի խոստումը կատարուեցաւ: Երբ Իսրայէլ հաւատարիմ ըլլար, իր թշնամիներուն վրայ յաղթանակ տանելու իր սուլած խոստումը կը պահէր Եհովա: մանաւանդ Դաւիթ Թագաւորի իշխանութեան ընթացքին ասիկա բացայաց եղաւ: Դաւիթի որդույն՝ Սողոմոնի ժամանակ, արքահամական խոստումին երրորդ երեսակը կատարուեցաւ: «Յուդա ու Իսրա-

յէլ շատուորութեան կողմանէ ծովուն եգերքը եղող աւազին չափ շատ էին: Կ’ուստէին, կը խմէին եւ ուրախութիւն կ’ընէին»:—Գ. Թագաւորաց 4:20

ՕԳՈՒՏՈՍ 15-21

ԱՍՏՈՒՇՈՅ ԽՈՍՔԵՐ | Գ. ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ 5-6

«Արտանց շինեցին»

դ11 3/1 10

Գիտէի՞ր

Լիբանանի եղեւնափայտերը յատկապէս հանրածանօթ էին իրենց տոկունութեան, գեղեցկութեան եւ անուշ բուրմունքին համար, ինչպէս նաեւ միջատներու յարձակման իրենց դիմադրութեան համար: Արդ՝ Սողոմոն տաճարին համար լաւագոյն նիւթերը կը գործածէր: Ներկայիս, ի՞նչ որ մնացած է եղեւնափայտի այն անտառներէն, որոնք ատեն մը Լիբանանի լեռները կը ծածկէին, սակաւաթիւ, պզտիկ եւ մեկուսացած պուրակներ են:

ի-1 424

Մայրի

Սողոմոն տաճարին շինարարութեան համար ա՛յնքան մայրիի փայտ գործածեց, որ հազարաւոր աշխատաւորներ պէտք էին որպէսզի ծառերը կտրուեին, Միջերկրական ծովու ափին գտնուող Տիրոս կամ Սիրիոն քաղաքները փոխադրուեին, իրարու կապուեին եւ ծովեցերքը նետուեին, որպէսզի ջուրին հետ դէպի հարաւ հասնէին՝ հաւանաբար դէպի Յոպաէ: Ետքը, այդ փայտերը ծովէն հանուելով կը տարուեին Երուսաղէմ: Սողոմոն այս աշխատանքին համար համաձայնութիւն մը ըրած էր Քիրամ թագաւորին հետ (Գ. Թագ. 5: 6-18. Բ. Մն. 2:3-10): Ա՛յնքան փայտ բերուեցաւ, որ Սողոմոնին համար կ’ըսուի, թէ «Եղեւնափայտը շատութենէն՝ դաշտի մէջ եղող մոլաթզենիներուն պէս ըրաւ» (Գ. Թագ. 10:27. Եսա. 9:9, 10):

Տաճար

Սոլոմոն գործը կազմակերպելու համար իսրայէլն 30,000 մարդ ընտրեց, որ ամէն ամիս անոնցմէ 10,000 հոգի Լիբանան դրկէ: Այդ 10,000 հոգին մէկ ամիս Լիբանան կը մնային եւ երկու ամիս իրենց տունը (Գ. Թագ. 5: 13, 14): Սոլոմոն 70,000 բեռնակիր եւ 80,000 փայտ կտրող ընտրեց օտարազգիներէն (Գ. Թագ. 5:15. 9:20, 21. Բ. Մն. 2:2): Ան 550 վերակացու եւ ըստ երեւյթին 3,300 օգնականներ նշանակեց (Գ. Թագ. 5:16. 9:22, 23): Այնպէս կ'երեւի թէ անոնցմէ 250 հոգին իսրայէլացի էին եւ 3,600 հոգին «օտարազգի» էին (Բ. Մն. 2:17, 18):

Հոգեւոր գոհարներ

ց 5/12 17, շրջանակ

Աստուածաշունչը ճշգրիտ մարգարեւութիւններ ունեցող գիրը մըն է (Մաս 1)

ԴԵՊՔԵՐՈՒԻ ԺԱՄԱՆԱԿՆԵՐՈՒԻՆ ՆԿԱՏՄԱՍՐ ՃՇԳՐԻՏ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Նկատի առնենք օրինակ մը, որ ինչպէ՞ս Աստուածաշունչին մէջ լիշուած ժամանակները ճշգրիտ են: Գ. Թագաւորաց 6:1-ը կը խօսի այն ժամանակուան մասին, երբ Սոլոմոն ըսկաւ Երուսաղէմի տաճարը շինել: Համարը կ'ըսէ. «Իսրայէլի որդիներուն Եգիպտոսին երկրէն ելլելուն չորս հարիւր ութսուներորդ տարին [479 լման տարիներ] ու Սոլոմոնին Իսրայէլի վրայ թագաւորելուն չորրորդ տարին, Զիու ամսուան, այսինքն երկրորդ ամսուան մէջ Տէրոջը տունը սկսաւ շինել»:

Ըստ Աստուածաշունչին, Սոլոմոնին իշխանութեան չորրորդ տարին թ.Ա. 1034-ին էր: Որպէսզի իսրայէլացիներուն Եգիպտոսէն ելլելուն թուականը գիտնանք, այս թուականէն դէպի ետեւ կը հաջուենք 479 լման տարիներ, ինչ որ մեզ կը հասցնէ թ.Ա. 1513:

ԱՍՈՒԻԾՈՅ ԽՈՍՔԵՐ ԳԱՆՁԵՐ | Գ. ԹԱԳԱ-ԻՐՈՒՅ 7

«Ի՞նչ կրնանք սորվիլ երկու սիւներէ»

դ 13 12/1 13 ¶3

«Լեռներէն պղինձ կրնաս հանել»

Սոլոմոն թագաւոր հսկայ քանակով պղինձ գործածեց Երուսաղէմի տաճարին կահաւորման համար: Իր հայրը Դաւիթ պղինձին մեծամասնութիւնը ձեռք ձգած էր ասորիներու վրայ տարած յաղթանակներով (Ա. Մնացորդաց 18:6-8): Պղնձէ ձուլածոյ «ծովը» հսկայ աւազանը, որ քահանաները կը գործածէին լըւացուելու համար, 66,000 լիդր ջուր կրնար պարունակել եւ մօտ 30 թոն կը կշռէր (Գ. Թագաւորաց 7:23-26, 44-46): Ասլէ զատ, տաճարին մուտքը կային երկու վիթխարի պղնձնէ: Սիւները: Անոնց բարձրութիւնը 8 մեթր էր, եւ անոնց վրայ 2,2 մեթր բարձրութեամբ խոյակներ կային: Սիւներուն կորիզը պարապ էր, անոնց պատին հաստութիւնը 7,5 սմ. էր, իսկ տրամագիծը՝ 1,7 մեթր (Գ. Թագաւորաց 7:15, 16. Բ. Մնացորդաց 4:17): Երեւակայէ թէ որ քա՞ն աղինձ գործածուեցաւ միայն ասոնք շինելու համար:

ի-1 348

Բոռզ, Բ.

Սոլոմոնին շինած փառաւոր տաճարին նախասրակին մուտքին եղող երկու պղնձէ սիւներէն մէկը կը կոչուէր Բոռզ, որ հաւանաբար կը նշանակէր «Զօրութեամբ»: Ասիկա հիւսիսային կողմի սիւն էր: Իսկ հարաւային կողմինը կը կոչուէր Յաքին, որ կը նշանակէր «Թող որ [Եհովան] հաստատէ»: Ուրեմն, եթէ մէկը իր երեսը արեւելք դարձնէր, այդ սիւներուն մէջ տեղը կենար եւ սիւներուն անուններուն աջէն ձախ միասին արտասանէր, ասիկա կը հասկընար. ‘Թող որ [Եհովան] զօրութեամբ հաստատէ [տաճարը]’ (Գ. Թագ. 7:15-21):

Հոգեւոր գոհարներ

it-1 263

Լուսացուիլ

Անոնք որոնք սուրբ կերպով Եհովան կը պաշտեն, պէտք է ֆիզիքապէս մաքուր մնան: Ասիկա յստակօրէն կը տեսնենք, երբ նկատի կ'առնենք խորանին եւ տաճարին նկատմամբ օրէնքները: Օրինակ, քահանաները իրենց ձեռքերն ու ոտքերը լուսալու համար կը գործածէին Սողոմոնի տաճարին հսկայ ծովածոյ ծովուն ջուրը (Բ. Մն. 4:2-6):

ՕԳՈՒՏՈՍ 29-ՍԵՊԵՄԲԵՐ 4

ԱՍՏՈՒՇՈՅ ԽՈՍՔԵՆ ԳԱՆՁԵՐ | Գ. ԹԱԳԱ-
ԻՈՐԱՑ 8

«Սողոմոնին խոնարի եւ սրտանց աղօթքը»

դ09 11/1 16 Պ9-10

Աստուածաշունչի ուսումնասիրութեամբ
աղօթքներդ ճոխացուր

⁹ Աղօթքը լսուելու համար՝ պէտք է սրտէն բը-
խի: Մ.թ.ա. 1026-ին, Երուսաղէմի մէջ Եհովա-
յի տաճարի նաւակատիքին աղթիւ, Սողոմոն հաւաքուած բազմութեան առջեւ սրտագին
աղօթք մը մատուցանեց, ինչպէս արձանա-
գրուած է Գ. Թագաւորաց 8-րդ գլուխին
մէջ: Ուխտին տապանակը Սիբութիւն սրբու-
թեանցին մէջ տեղաւորելէ եւ Եհովայի ամ-
պը տաճարը լեցնելէ ետք, Սողոմոն Աստուած
փառաբանեց:

¹⁰ Սողոմոնի աղօթքը ուսումնասիրէ եւ սրտի
վերաբերեալ ակնարկումները նկատի առ: Սո-
ղոմոն ընդունեց, թէ միայն Եհովան գիտէ ան-
հատի մը սիրտը (Գ. Թագ. 8:38, 39): Նոյն
աղօթքը ցոյց կրու տայ, թէ յոյս կայ այն մե-
ղաւորին, որ 'իր բոլոր սրտովը Աստուծոյ կը
դառնայ': Եթէ թշնամի մը Աստուծոյ ժողո-
վուրդը գերեվարէր, անոնց աղերսանքները
պիտի լսուեին, եթէ անոնց սիրտը Եհովայի

առջեւ ուղիղ էր (Գ. Թագ. 8:48, 58, 61): Ու-
րեմն, վստահաբար աղօթքներդ պէտք է սըր-
տանց ըլլան:

դ99 2/1 14 Պ7-8

⁷ Երբ կ'աղօթենք՝ հանրապէս թէ անձնապէս՝
մեր մտքին մէջ պէտք է ունենանք սուրբ գրա-
յին այն կարեւոր սկզբունքը թէ մեր աղօթք-
ներուն մէջ խոնարհութիւն պէտք է ցուցա-
բերենք: (Բ. Մնացորդաց 7:13, 14) Սողոմոն
Թագաւոր Երուսաղէմի տաճարի նաւակատի-
քին մատուցած իր հանրային աղօթքին մէջ
խոնարհութիւն յայտնաբերեց: Սողոմոն տա-
կալին նոր աւարտած էր երկրի վրայ ցարդ
կառուցուած ամենաշքեղ շինարարութիւնը:
Սակայն ան խոնարհաբար աղօթեց. «Միթէ
Աստուած իրաւցնէ երկրի վրայ պիտի բնակի՞»:
Ահա երկինք ու երկինքներու երկինքը քեզ չեն
կրնար պարունակել. ո՞ւր կը մնայ այս իմ շի-
նած տունա»:—Գ. Թագաւորաց 8:27

⁸ Սողոմոնի նման մենք ալ խոնարի պէտք է
ըլլանք, երբ ուրիշները կը ներկայացնենք
հանրային աղօթքի մը մէջ: Թէեւ կեղծ սրբու-
թեան երեւոյթէ պէտք է խուսափինք, բայց
խոնարհութիւնը մեր ձայնի թռնին մէջ կը բգ-
գացուի: Խոնարի աղօթքները բարձրահնչիւն
կամ թատերական չեն: Անոնք ուշադրութիւնը
ոչ թէ անհատին, հապա աղօթքը ուղղուած
Էալին կը դարձնեն: (Մատթէոս 6:5) Աղօթ-
քի մէջ մեր ըսած բաներով ալ խոնարհութիւն
ցոյց կրու տանք: Եթէ խոնարհութեամբ աղ-
օթենք, մեր խօսքերը այնպէս մը պէտք չէ հըն-
չեն, որպէս թէ Աստուծմէ կը պահանջենք որ
կարգ մը բաներ ընէ մեր ուզած կերպով: Հա-
պա, Եհովայի պիտի աղաչենք որ իր սրբա-
զան կամքին համաձայն գործի անցնի: Սաղ-
մուերգուն պատշաճ կեցուածքի մէջ օրինակ
հանդիսացաւ, եթը խոնդեց. «Հիմա կ'աղաչեմ,
ո՞վ Տէր, փրկէ՛. իհմա կ'աղաչեմ, ո՞վ Տէր,
յաջողցուր»:—Սաղմոս 118:25. Ղուկաս 18:
9-14

Հոգեւոր գոհարներ

it-1 1060 ¶4

Երկինք

Երուսաղէմի տաճարը շինող Սողոմոն թագաւորը ըսաւ, որ «երկինք ու երկինքներու երկինքը» չեն կրնար Աստուած պարունակել (Գ. Թագ. 8:27): Եհովան երկինքը Ստեղծողըն է: Ասոր համար, ան ատկէ շատ աւելի բարձր է եւ «միայն անոր անունը բարձր է, անոր փառքը երկրէն ու երկնքէն վեր է» (Սաղ. 148:13): Ճիշտ ինչպէ՞ս որ մարդ մը կրնայ շատ դիւրութեամբ իր ափովը ապրանք մը չափել, Եհովան ալ նոյն դիւրութեամբ կրնայ չափել ֆիզիքական երկինքը (Եսա. 40:12): Սողոմոնին ըսածք չի նշանակեր որ Աստուած ոչ մէկ տեղ է, ոչ ալ կը նշանակէ որ Ան բառացիօրէն ամէն տեղ է եւ ամէն բանի մէջ է: Ասիկա յստակ կը դատնայ Սողոմոնին այն խօսքէն, որ Եհովան կը լսէ ‘երկնքէն, իր բնակութեանը տեղէն’, այսինքն՝ հոգեղէն վայրէն (Գ. Թագ. 8:30, 39):